

Heipiplerka og Frøyans naturen

Jeg har opplevd sorg før. Denne sorgen er anderledes fordi denne kunne vært unngått, hvis nåden hadde kommet Frøya, Haramsøya, Sørmarkfjellet, Finnskogen, Aure og alle andre utbyggingstruede kommuner til gode.

Illustrasjon: Astri Røppe en sorg over land og folk som mister sitt nærmiljø, trygghet, helse og lykke. En sorg påført oss med vitende og vilje i mange ledd, av mange mennesker.

Det står mestere innen kommunikasjon bak, som vet å føre folk bak lyset og splitte små samfunn. De har nettverk i dobbel forstand.

Jeg vil leve på Frøya fordi det er her hjertet mitt hører til, det er her mine forfedre kommer fra og det er her jeg har min identitet og røtter. Frøya er mitt sted på jord, som Nessadalen var heipiperlerka sitt sted på jord. Hun fikk ikke frem sine unger i år, reiret med egg og unger ble skuflet bort av anleggsmaskiner. Hvor kan hun få frem ungene sine neste gang, mon tro?

Gjør det beste ut av det sier folk. Nei, det greier jeg ikke. Dette er for overveldende, for ødeleggende. Mine planer om en fremtid på Frøya vakler. Jeg ser meg med uvilje om etter hus i andre kommuner. Det er sorg og det er vondt. Å si at man vurderer å flytte fra Frøya pga vindkraftverk er nesten som å banne i kirka.

Det må og skal man ikke si. Da kan man hånes og irttesettes uten at det får følger for den som flirende ønsker deg god tur, bare dra!

Jeg bekymrer meg hver dag for hvordan Frøya vil bli som bostedskommune, tilflyttingskommune, turistkommune og mangfoldskommune etter dette. Kommer vi til å ha helse til å bo her? Mangfoldet vil lide tap.

Turistene kommer hit pga urørt natur. Det kan være at det kommer tilflyttere hit, men det er ikke pga arbeidsplasser i vindindustrien.

Frøya har tatt imot mennesker og bosatt mennesker helt fra steinaldertid for 10 – 11 000 år siden. Hvilke fotspor satte de igjen etter seg? De levde i Nessadalen for mange tusen år siden, de gikk barfot på berg, myr og kystlynghei med både engmariehånd, røsslyng, multer og perikum som bakgrunnsteppe.

Heipiplerka på Frøya. Foto:Jan-Egil Eilertsen

De fikk se heipipelerkas unger vokse opp og ørnen sveve over en blå fri himmel. De har latt blikket hvile på en lav horisont som bare finnes på Frøya. De opplevde solnedganger og soloppgangen som badet Nessadalen i et varmt rødt lys. De eneste sporene etter dem er vakre flint og steinredskaper.

Frøya har alltid vært gjestfri og gitt liv til mennesker. Frøyværingene har tatt vel imot folk – vi er kjent for å være åpne og gjestfrie.

Men nå er det slutt! I mine øyne er ikke SWM og TE velkommen. Dette er utbyggere som kynisk ødelegger små samfunn over hele landet. Jeg har vært med på ting det siste året jeg aldri hadde drømt om var mulig i et demokratisk land som Norge. Jeg er fryktelig skuffet over politikere, presse, politi, regjering og stat. Et nettverk satt i et umoralsk system gjennomsyret av makt og faenskap! Det som skjer nå er feil. Vi vet at det er feil. Ingenting kan forsvare det distriktene i Norge nå blir rammet av!

Jeg angreer på at jeg ikke stoppet gravemaskina da heipipelerkas reir gikk til helvete!

Noen må stå opp for den som er liten, hvis regjering, politikere, presse og politi vender seg bort, så må vi gjøre det sjøl!

Av: Astri Reppe